

ma: «Si les lleis de l'Estat estan en oberta oposició amb els drets de Déu, si s'ofèn amb elles l'Església o contrarien els deures religiosos o violen l'autoritat de Jesucrist en el Pontífex suprem, aleshores la resistència és un deure, l'obediència un crim, la qual per altra part constitueix una ofensa a la mateixa societat, car pecar contra la religió és delinquir contra l'Estat» (Enc. «Sapientia Christiana»).

Tenim, doncs, un deure sagrat de treballar amb totes les nostres forces per tal d'aconseguir per tots els mitjants legals la llibertat de l'escola catòlica. Si l'Estat no ens vol garantir el mínim d'aquells drets a què som acreedors, cal que ens els conquistem nosaltres.

Es aquesta l'única tasca que hem d'emprendre? De cap manera. Mentre no assolirem perfectament les nostres reivindicacions, haurèm de suportar molts de greuges. Les lleis sectàries no deixaran de produir els seus desastrosos efectes. Ha començat la substitució de l'ensenyament religiós; cal preparar-nos per tal d'impedir que produeixi aquells efectes que es proposen els seus autors.

De quina manera? En primer lloc per mitjà dels mestres catòlics, els quals en gran nombre regenten les escoles de l'Estat. L'escola oficialment laica no esdevé sectària sense el sectarisme del mestre. Quan aquest sap complir el seu deure, sense cap compromís davant la llei, pot fins i tot educar cristianament el seus deixebles.

Es precis formar urgentment una federació de mestres catòlics, els quals amb una acció mancomunada i pels mitjans que els sugereixi l'experiència procurin neutralitzar l'acció laicizadora de les lleis de l'Estat.

En segon lloc els pares hauran de multiplicar els seus afanys per a l'educació cristiana dels seus fills. Desgraciadament molts de pares catòlics han descuidat aquesta greu obligació, quan ells són els més indicats per aquesta obra, per haver-los donat Déu la facultat de penetrar les interioritats dels seus fills i de modelar directament llurs ànimes.

Finalment sota el guiatge de les autoritats eclesiàstiques, cal intensificar per tots els mitjants l'ensenyança del catecisme, car com afirmà Lleó XIII «res no danya tant la veritat cristiana com el desconeixement de la mateixa, puix ella sola basta per a foragitar tots els errors, quan es proposa a un enteniment sincer i lliure de prejudicis».

Decidim-nos d'una vegada a lluitar per al triomf de la veritat. «Revestim-nos d'aquella fortalesa que és pròpia de cristians, amb la qual anullem els brios de l'adversari i desbaratarem els seus desig-nis. A més de què el cristianisme ha nascut per a la lluita i quant aquesta és més encarnisada tant més segura és, amb l'ajuda de Déu, la victòria.»

P. ANASTASI M. DORCA O. C.